

Sygn. akt II Ka 242/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lipca 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Półtorak

Protokolant sekr. sąd. Beata Wilkowska

pod nieobecność oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu dnia 12 lipca 2021r.

sprawy **J. B.**

obwinionego z art. 96 § 3 kw i in.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sokołowie Podlaskim

z dnia 9 lutego 2021r., sygn. akt II W 147/20

wyrok uchyla i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sokołowie Podlaskim.

Sygn.. akt II Ka 242/21

UZASADNIENIE

J. B. obwiniony był o to, że w dniu 11 kwietnia 2019 r. tj. po upływie 7 dni od daty otrzymania wezwania do wskazania użytkownika pojazdu, wysłanego na adres zameldowania pobytu stałego w (...) będąc właścicielem pojazdu marki M. o nr rej. (...), wbrew obowiązkowi na żądanie Straży Miejskiej nie wskazała komu powierzył pojazd do używania w dniu 19 marca 2019 r. ok. godz. 19:15, tj. o czyn z art. 96 § 3 kw.

Wyrokiem z dnia 09 lutego 2021r. Sąd Rejonowy w Sokołowie Podlaskim J. B. uniewinnił od dokonania zarzuconego mu czynu.

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżyciel publiczny - Straż Miejska m.st. Warszawy nie zgadzając się z treścią wyroku Sądu I instancji.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku podstawą wydania wyroku uniewinniającego było przekonanie organu I instancji o nieprawidłowości doręczenia wezwań obwinionemu: do wskazania użytkownika pojazdu, który został zaparkowany w miejscu do tego nieprzeznaczonym (k.5), jak i wezwaniu obwinionego do stawiennictwa (k.18). Zdaniem Sądu meriti nieprawidłowości te polegały na braku „osobistego” wezwania obwinionego do wskazania użytkownika pojazdu i poinformowania go o „wszczęciu postępowania”, ponieważ korespondencja ta była doręczana obwinionemu poprzez pozostawienia jej dorosłemu domownikowi i w formie podwójnego awizo. Pogląd ten jednak ocenić należy za całkowicie dowolny i niezgodny z obowiązującymi przepisami.

Kwestię tzw. doręczeń zastępczych (w zakresie, w jakim miały zastosowanie w przedmiotowej sprawie) regulują art. 132§2 kpk i art.133§2 kpk, które zgodnie z art. 38§1 kpsw mają zastosowanie w sprawach wykroczeniowych. Zgodnie z powołanymi wyżej przepisami za skuteczne uznaje się doręczenia pisma adresatowi poprzez pozostawienie go dorosłemu domownikowi oraz dokonanie podwójnego tzw. awizo. Założeniem tych uregulowań jest domniemanie, że poprzez taki sposób doręczenia adresat pisma zapoznał się z jego treścią i bynajmniej wbrew pogładowi zaprezentowanemu w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie jest wymagane dla uznania skuteczności doręczenia wykazanie, że faktycznie adresat zapoznał się z treścią pisma. Takie stanowisko zakwestionowałoby cały sens i funkcjonowanie tzw. doręczeń zastępczych.

Dlatego, w ocenie Sądu Okręgowego nie było podstaw do uznania, że obwiniony J. B. nie został skutecznie wezwany do udzielenia stosownych informacji, o których była mowa w piśmie oskarżyciela publicznego z k. 4, co musiało skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy będzie miał na uwadze argumentację zamieszczoną w przedmiotowym uzasadnieniu.